॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्राचीनंव श्यं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्त प्राचीं देवा देक्षिणा पितर्रः प्रतीचीं म्मनुष्यां उदींची श्र रुद्रा यत्प्राचीनंव श्यं करोति देवलोकमेव तद्यजमान उपावर्तते परि श्रयत्यन्तर्हितो हि देवलोको मनुष्यलोका-त्रास्माल्लोकाथ्स्वेतव्यमिवत्यां हुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिल्लों के-ऽस्तिं वा न वेति दिक्ष्वतीं काशान्करोति (१)

उभयों र्लोकयों रिभिजिंत्यै केशश्मश्रु वंपते न्खानि नि कृन्तते मृता वा एषा त्वगंमेध्या यत्केशश्मश्रु मृतामेव त्वचंममेध्यामंपहत्यं यज्ञियों भूत्वा मेध्मपैत्यिङ्गिरसः सुव्गं लोकं यन्तोऽपस् दीक्षात्पसी प्रावेशयन्नपस् स्नांति साक्षादेव दीक्षात्पसी अवं रुन्द्धे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते ताम्प्रावेशयन्तीर्थे स्नांति (२)

तीर्थमेव संमानानां भवत्यपों ऽश्ञात्यन्तर्त एव मेध्यों

भवित वासंसा दीक्षयित सौम्यं वै क्षौमं देवतंया सोमंमेष देवतामुपैति यो दीक्षंते सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवं मे पाहीत्यांह् स्वामेव देवतामुपैत्यथों आशिषंमेवैतामा शांस्तेऽग्नेस्तूंषाधानं वायोर्वातपानंम्पितृणान्नीविरोषंधीनाम्प्रघातः (३)

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नक्षेत्राणामतीक प्तथ्संवदेवत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयति बहिःप्राणो वै मंनुष्यंस्तस्याशंनं प्राणों ऽश्ञाति सप्राण एव दीक्षत आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेध्मुपैति घृतं देवानाम्मस्तुं पितृणान्निष्यंक्षम्मनुष्यांणान्तद्वे (४)

पुतथ्संवदेवत्यं यन्नवंनीतं यन्नवंनीतेनाभ्यक्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्यंतो वा पुषोऽस्माल्लोकादगंतो देवलोकं यो दीक्षितौऽन्तरेव नवंनीतन्तस्मान्नवंनीतेनाभ्यंक्के-ऽनुलोमं यज्ञंषा व्यावृत्त्या इन्द्रो वृत्रमंहन्तस्यं कृनीनिका परापत्त्तदाञ्जनमभवद्यदाक्के चक्षंरेव भ्रातृंव्यस्य वृक्के दक्षिणम्पूर्वमाङ्के (५) स्व्यः हि पूर्वम्मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मंनुष्यां धावंन्ते पश्च कृत्व आङ्के पश्चांक्षरा पङ्किः पाङ्कों यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे परिमित्माङ्केऽपरिमित् हि मंनुष्यां आञ्चते सत्तृंलयाङ्केऽपंतृलया हि मंनुष्यां आञ्चते व्यावृत्त्यै यदपंतृलयाञ्चीत वर्ज्ञं इव स्याथ्सतृंलयाङ्के मित्रत्वायं (६)

इन्द्रों वृत्रमंहुन्थ्सोऽ पोऽ पे भ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञिय सदेवमासी त्तदपोदं कामृत्ते दुर्भा अंभवन् यद्दर्भपुञ्जीलेः प्वयंति या एव मेध्यां यज्ञियाः सदेवा आप्स्ताभिरेवेनं म्पवयति द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यां मेवेनं म्पवयति त्रिभिः पंवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवेनं लोकेः पंवयति पञ्चभिः (७)

प्वयति पश्चांक्षरा पङ्काः पाङ्को यज्ञा यज्ञायैवैनंम्पवयति षङ्काः पंवयति षङ्का ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दांश्सि छन्दोभिरेवैनंम्पवयति नवभिः पवयति नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनंम्पवयते यत्येकंविश्शत्या पवयति दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्यां आत्मैकंविश्शो यावांनेव पुरुष्यस्तमपंरिवर्गम् (८)

प्वयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह् मनो वै चित्पतिर्मनंसैवैनंम्पवयति वाक्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह वाचैवैनम्पवयति देवस्त्वां सविता पुनात्वित्यांह सवितृप्रंसूत पृवैनंम्पवयति तस्यं ते पवित्रपते प्वित्रेण यस्मै कम्पुने तच्छंकेयमित्यांहाशिषंमेवैतामा शांस्ते (९)

अतीका्शान्कंरोत्यवेशयन्तीर्थे स्नांति प्रघातो मंनुष्यांणान्तद्वा आङ्के मित्रत्वायं

पुञ्चभिरपंरिवर्गमुष्टाचंत्वारि १शच॥——[१]

यावंन्तो वै देवा यज्ञायापुंनत् त एवाभंवन् य एवं विद्वान् यज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवियत्वान्तः प्र पांदयित मनुष्यलोक एवैनंम्पवियत्वा पूतन्देवलोकम्प्र णयत्यदीक्षित् एक्याहुत्येत्याहुः स्रुवेण् चतंस्रो जुहोति दीक्षित्त्वायं स्रुचा पंश्रमीं पश्चाक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्ध आकूँत्यै प्रयुजेऽग्रये (१०)

स्वाहेत्याहाकूँत्या हि पुरुषो यज्ञम्भि प्रंयुङ्के यज्ञेयेतिं मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनंसा पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति सरंस्वत्यै पूष्णेंऽग्नये स्वाहेत्यांह वाग्वै सरंस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प्र युंङ्क आपो वृधातु (१२)

देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहु या वै वर्ष्यास्ताः (११)

आपोऽशाँन्ता इमल्लोंकमा गंच्छेयुरापों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहास्मा एवेनां लोकायं शमयति तस्माँच्छान्ता इमल्लोंकमा गंच्छन्ति द्यावांपृथिवी इत्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृह्स्पतिंनीं हृविषां

आपों देवीर्बृहतीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या

इत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमवं रुन्द्वे यद्भ्याद्विधेरितिं यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्यांह यज्ञस्थाणुमेव परिं वृणक्ति प्रजापंतिर्यज्ञमंसृजत

यज्ञस्थाणुम्व पार वृणाक्त प्रजापातय्ज्ञमसृजत् सौंऽस्माथ्मृष्टः परांङ्यम प्र यजुरक्षीनात्प्र साम् तमृगुदंयच्छ्ददगुदयंच्छ्त्तदौंद्गह्णस्यौंद्गहण्त्वमृचा (१३)

जुहोति यज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टुप्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्म जुहोति यज्ञस्योद्यंत्यै द्वादंश वाथ्सब्न्धान्युदंयच्छ्नित्यांहुस्तस्म दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागंनुष्टुग्यदेतयुर्चा दीक्षयंति

वाचैवैन् सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्यं नेतुरित्याह

सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सख्यम् (१४)

इत्यांह पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इंष्ध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येतेनं द्युम्नं वृंणीत पुष्यम् इत्यांह पौष्ण्येतेन सा वा एषर्व्सर्वदेवत्यां यदेतयुर्चा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमृष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेनं (१५)

गायत्री यदेकांदशाक्षरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाक्षरा तेन् जगंती सा वा एषर्व्सर्वाणि छन्दारंसि यदेतय्ची दीक्षयंति सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिदीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदर सप्तपंदा शक्रेरी पृशवः शक्रेरी पृश्नेवावं रुन्द्व एकंस्मादक्षरादनांप्तम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनांप्तन्तन्मंनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापतिः प्रजापंतेरास्ये न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजानार सृष्ट्यै (१६)

अग्नये ता वृंधात्वृचा स्ख्यन्तेनं ज्होति पश्चंदश च॥———[२] ऋख्सामे वै देवेभ्यों युज्ञायातिष्ठमाने कृष्णों रूपं कृत्वाप्त्रम्यांतिष्ठतान्तें उमन्यन्त यं वा इमे उपाव्थ्स्यतः स इदं भंविष्यतीति ते उपामन्त्रयन्त ते अहोरात्रयौर्मिहिमानमपिनिधायं देवानुपावंर्तेतामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्तं कृष्णाजिनस्यैष साम्रो यत्कृष्णमृंख्सामयोः शिल्पें स्थ इत्यांहर्ष्ट्यामे एवावं रुन्ध एषः (१७)

वा अह्रो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवेनयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्द्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवेनं दीक्षयतीमान्धिय शिक्षमाणस्य देवेत्यांह यथायजुरेवेतद्गर्भो वा एष यदीक्षित उल्बं वासः प्रोर्णुते तस्मौत् (१८)

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादंपोण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्यः क्रीते सोमेऽपौणीते जायंत एव तदथो यथा वसीया सम्प्रत्यपोणीते तादगेव तदिङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यदत्यशिष्यत् ते शरा अंभवन्नूर्ग्वे शरा यच्छंर्मयी (१९)

मेखंला भवत्यूर्जमेवावं रुन्द्धे मध्यतः सन्नंह्यति मध्यत

एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मांन्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्धं वै पुरुषस्य नाभ्यै मेध्यंमवाचीनंममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यंति मेध्यं चैवास्यांमेध्यं च व्यावंतियतीन्द्रो वृत्राय वज्रम्प्राहंर्थ्स त्रेधा व्यंभव्थस्प्र्यस्तृतीय रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

येंऽन्तःश्रा अशींर्यन्त ते श्रा अंभवन्तच्छ्राणा श्रार्तं वज्रो वै श्राः क्षुत्खलु वै मनुष्यंस्य भ्रातृंव्यो यच्छंर्मयी मेखंला भवंति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधम्भ्रातृंव्यम्मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धंवति त्रिवृद्धे प्राणिस्रवृतंमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जूनाव्याँवृत्त्ये मेखंलया यजमानन्दीक्षयति योक्रेण पत्नीम्मिथुन्त्वायं (२१)

यज्ञो दक्षिणाम्भ्यंध्यायता स् समंभवत्तदिन्द्रों ऽचाय्थ्यों-ऽमन्यत् यो वा इतो जंनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति ताम्प्राविश्वत्तस्या इन्द्रं एवाजायत् सोऽमन्यत् यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिन्थ्सा सूतवंशाभवत्तथ्सूतवंशाये जन्मं (२२)

ता हस्ते न्यंबेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यंदधाथ्सा कृष्णविषाणाभंवदिन्द्रंस्य योनिंरसि मा मां हि सीरितिं

कृष्णविषाणाम्प्र येच्छति सयोनिमेव यज्ञं केरोति सयोनिन्दक्षिणाः सयोनिमिन्द्र सयोनित्वायं कृष्ये त्वा सुसस्याया इत्याह् तस्मादकृष्टप्च्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्याह् तस्मादोषंधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तेन (२३)

कृष्डूयेतं पामन्म्भावंकाः प्रजाः स्युर्यथ्रमयेत नग्नम्भावंकाः कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोंः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोंः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातंका स्यात्रीतासु दक्षिणासु चात्वां के कृष्णविषाणाम्प्रास्यंति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वां कं योनिः कृष्णविषाणा योनांवेव योनिन्दधाति यज्ञस्यं सयोनित्वायं (२४)

रुख एष तस्मांच्छर्मयो यूपस्तृतीयम्मिथ्नृत्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचंत्वारिश्शच॥—[३] वाग्वे देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविश् वाग्वनस्पतिष् वदति या दुन्द्भौ या तृणवे या वीणायां

वाग्वनस्पतिषु वदित या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां यहीं क्षितदण्डम्प्रयच्छति वाचमेवावं रुन्द् औदुंम्बरो

भवत्यूग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्दे मुखेन सिमितो भवति मुख्त एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मुख्त ऊर्जा भुंअते (२५)

ऋीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डम्प्र यंच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तांदृत्विग्भ्यो वाचं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने प्रति ष्ठापयन्ति स्वाहां यज्ञम्मनसेत्याह् मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह् द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञः स्वाहोरोर्न्तरिक्षादित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहां यज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम् (२६)

वाव यः पर्वते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रंभते मुष्टी करोति वार्चं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीक्षिष्टायम्ब्राह्मण इति त्रिरुपार्श्वाह देवेभ्यं एवैन्म्प्राह् त्रिरुचैरुभयेंभ्य एवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राह् न पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं वि सृजेद्यतपुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षेत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजिति यज्ञवंतो वै दींक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजिति यदिं विसृजेद्वैष्ण्वीमृच्मन् ब्र्याद्यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञेनैव यज्ञ ४ सं तंनोति दैवीन्धियंम्मनामह् इत्यांह यज्ञमेव तन्म्रंदयति सुपारा नो असुद्वश् इत्यांह व्युंष्टिमेवावं रुन्द्धे (२८)

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यं दीक्षितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं हुविर्वे दीक्षितो यज्जंहुयाद्यजंमानस्यावदायं जुहुयाद्यत्र जुंहुयाद्यंज्ञपुरुरुन्तिरंयाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्यांह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुज्यस्तेष्वेव प्रोक्षं जुहोति तन्नेवं हुतं नेवाहुंत स्वपन्तं वै दीक्षित र रक्षारंसि जिघारसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रंक्षोहाग्ने त्वर सु जांगृहि व्यर सु मंन्दिषीमहीत्यांहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वंपिति रक्षंसामपंहत्या अब्रत्यमिव वा एष कंरोति यो दींक्षितः स्वपिति त्वमंग्ने व्रतपा असीत्यांहाग्निर्वे देवानां व्रतपंतिः स एवैनं व्रतमालंम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः (३०)

ह्यंष सन्मर्त्यंषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्यांहैत १ हि यज्ञेष्वीड्ते ऽप् वै दींक्षिताथ्मुंषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वं देवा अभि मामावंवृत्रत्रित्यांहेन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नयिति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावंत एव प्शून्भि दीक्षेत् तावंन्तोऽस्य पृशवंः स्यू रास्वेयंत् (३१)

सोमा भूयों भरेत्याहापंरिमितानेव पृशूनवं रुन्द्धे चन्द्रमंसि मम् भोगांय भवेत्यांह यथादेवतमेवेनाः प्रति गृह्णाति वायवें त्वा वर्रुणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवतांभ्यो वृश्च्येत् यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दक्षिणा गमयति न देवतांभ्य आ (३२)

वृथ्यते देवीरापो अपां नपादित्यांह यद्वो मेध्यं यज्ञिय् सदेवं तद्वो मार्व क्रिमिष्मिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेष्मित्यांह सेतुंमेव कृत्वात्येति (३३)

भुअतेऽयिक्छंन्द्याद्र-येऽग्निरांह देव इयंद्वेवतांंभ्य आ त्रयंक्षिश्शच॥———[४]

देवा वै देवयजंनमध्यवसाय दिशो न प्राजांनन्तेऽडें न्यौन्यमुपांधावन्त्वया प्र जांनाम् त्वयेति तेऽदित्याः समंध्रियन्त त्वया प्र जांनामेति साब्रंवीद्वरं वृणे मत्प्रांयणा एव वो यज्ञा मदुंदयना असन्निति तस्मांदादित्यः प्रांयणीयो यज्ञानांमादित्य उंदयनीयः पश्चं देवतां यजति पश्च दिशो दिशाम्प्रज्ञांत्यै (३४) अथो पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवार्व रुन्द्वे पथ्याः स्वस्तिमंयजन्त्राचीमेव तया दिश्म्प्राजांनन्नग्निनां दिश्वणा सोमेन प्रतीचीः सिवृत्रोदीचीमदित्योध्वाम्पथ्याः स्वस्ति यंजित प्राचीमेव तया दिश्म्प्र जांनाति पथ्याः स्वस्तिमिष्ट्वाग्नीषोमौ यजित चक्षुंषी वा एते युज्ञस्य यद्ग्नीषोमौ ताभ्यांमेवानं पश्यित (३५)

अग्नीषोमांविष्ट्वा संवितारंं यजित सवितृप्रंसूत एवानुं

पश्यित सिवतारंमिष्ट्वादितिं यजतीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रतिष्ठायानुं पश्यत्यदितिमिष्ट्वा मांरुतीमृचमन्वांह मुरुतो वे देवानां विशों देविवशं खलु वे कल्पमानम्मनुष्यविशमनुं कल्पते यन्मांरुतीमृचंमन्वाहं विशां क्रुप्त्यैं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदननूयाजम्प्रांयणीयं कार्यमनूयाजवंत (३६) अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वे प्रयाजा अमी अनूयाजाः

सैव सा युज्ञस्य सन्तंतिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानन्तिरयादात्मानम्नतिरयाद्यदंनूयाजानं खलु वै युज्ञस्य वितंतस्य न ऋियते तदन् युज्ञः परा भवति युज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽन् (३७) परां भवित प्रयाजवंदेवानूंयाजवंत्प्रायणीयं कार्यम्प्रयाजवंदन् नात्मानंमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पंराभवंति न यजमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उंदयनीयंम्भि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिर्याः प्रायणीयंस्य याज्यां यत्ता उंदयनीयंस्य याज्याः कुर्यात्परांङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुंकः स्याद्याः प्रायणीयंस्य पुरोनुवाक्यांस्ता उंदयनीयंस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठति (३८)

प्रज्ञांत्ये पश्यत्यनूयाजवद्यजंमानोऽनुं पुरोनुवाक्यांस्ता अष्टौ चं॥_____[५]

कृद्रश्च वै स्ंपूर्णी चांत्मरूपयोरस्पर्धता स् सा कृद्रः संपूर्णीमंजयथ्साब्रं वीत्तृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हंर् तेनात्मानं निष्क्रींणीष्वेतीयं वै कृद्रूरसौ स्ंपूर्णी छन्दा स्सि सौपर्णेयाः साब्रं वीद्रस्मै वै पितरौं पुत्रान्बिंभृतस्तृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हंर् तेनात्मानं निष्क्रींणीष्व (३९)

इतिं मा कुद्रूरं वोचि दिति जगत्यु देपत् चतुं देशाक्षरा सती साप्रौप्य न्यं वर्तत् तस्यै द्वे अक्षरं अमीयेता १ सा पशुभिश्च दीक्षया चार्गच्छत्तस्मा ज्ञगंती छन्दं साम्पश्च्यंतमा तस्मौत्पशुमन्तं दीक्षोपं नमति त्रिष्टुगुदंपत् त्रयोदशाक्षरा स्ती साप्रौप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेता साप्रौप्य सा

तपंसा चार्गच्छ्तस्मांत्रिष्टुभों लोके माध्यंदिने सर्वने दक्षिणा नीयन्त पृतत्खलु वाव तप इत्यांहुर्यः स्वं ददातीति गायत्र्युदंपत् चतुंरक्षरा सत्यं जया ज्योतिषा तमंस्या अजाभ्यं रुन्द्ध तद्जायां अज्ञत्व सा सोमं चाहं रच्चत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षंरा समंपद्यत ब्रह्मवादिनों वदन्ति (४१)

कस्मांध्यत्याद्गांयत्री किनेष्ठा छन्दंसाः स्ती यंज्ञमुखं परीयायेति यदेवादः सोममाहंर्त्तस्मांद्यज्ञमुखं पर्येत् तस्मांतेज्ञस्विनीतमा प्रद्यां द्वे सर्वने समगृह्णान्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदंधयत्तस्माद्वे सर्वने शुक्रवंती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मांतृतीयसवन ऋजीषम्भि षुण्वन्ति धीतिमेव हि मन्यंन्ते (४२)

आशिर्मवं नयति सशुऋत्वायाथो सम्भंरत्येवैन्तः सोमंमाह्रियमाणं गन्धवी विश्वावंसुः पर्यमुष्णाथ्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मात्तिस्रो रात्रीः कीतः सोमो वसित ते देवा अंब्रुवन्थ्स्रीकामा वै गन्धवीः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते

वाच् अयमेकंहायनीं कृत्वा तया निरंक्रीण्न्थ्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गंन्धर्वेभ्यः (४३)

अप्त्रम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवृत्तपं युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावंतिते वि ह्वंयामहा इति ब्रह्मं गन्धवां अवंदन्नगायं देवाः सा देवान्गायंत उपावंतित तस्माद्रायंन्त् इ स्त्रियंः कामयन्ते कामुंका एन् इ स्त्रियों भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिष जन्येषु भवंति तेभ्यं एव दंदत्युत यद्वहृत्याः (४४)

भवन्त्येकंहायन्या क्रीणाति वाचैवेन् सर्वया क्रीणाति तस्मादेकंहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूट्याऽकंण्याऽ कांण्याऽश्लोण्याऽसंप्तशफया क्रीणाति सर्वयेवेनं क्रीणाति यच्छ्वेतयां क्रीणीयादुश्चर्मा यजंमानः स्याद्यत्कृष्णयांनुस्तरंणी स्यात्प्रमायंको यजंमानः स्याद्यद्विष्ट्रपया वात्रंघी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणयां पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वे सोमंस्य रूप स्वयैवेनं देवतंया क्रीणाति (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्ध्वेभ्यो बहुतयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥=[६] तिष्ठिरंण्यमभवत्तस्मांदन्धो हिरंण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनो

वदन्ति कस्माँथ्सत्यादंनस्थिकंन प्रजाः प्रवीयंन्तेऽ-स्थन्वतींर्जायन्त इति यद्धिरंण्यं घृतेऽवधायं जुहोति तस्मादन्स्थिकेन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वतींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद्धृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुऋ तन्रिदं वर्च इत्यांह् सर्तेजसमेवैन् स्रतंनुम् (४६)

क्रोत्यथो सम्भंरत्येवैनं यदबंद्धमवद्ध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युर्बद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्ये निष्टक्यंम्बध्नाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्सोम्कयंणी जूरसीत्यांह् यद्धि मनसा जवंते तद्वाचा वदंति धृता मनसेत्यांह् मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णंव इत्यांह (४७)

यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सत्यसंवसः प्रस्व इत्याह सिवृतृप्रंसूतामेव वाचमवं रुन्द्धे काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञ र रक्षा रेसि जिघा रसन्त्येष खलु वा अरंक्षोहतः पन्था याँ उग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमुग्नेरक्षणः क्नीनिकामित्याह य एवारंक्षोहतः पन्थास्त र समारोहित (४८)

वाग्वा एषा यथ्सोमुऋयंणी चिदंसि मुनासीत्यांह

शास्त्येवैनांमेतत्तस्मांच्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते चिद्सीत्यांह् यिद्ध मनंसा चेतयंते तद्वाचा वदंति मनासीत्यांह् यिद्ध मनंसाभिगच्छंति तत्करोति धीर्सीत्यांह् यिद्ध मनंसाध्यायंति तद्वाचा (४९)

वदंति दक्षिणासीत्यांह् दक्षिणा ह्यंषा यज्ञियासीत्यांह यज्ञियांमेवेनां करोति क्षित्रियासीत्यांह क्षित्रिया ह्यंषादिंतिरस्युभ्य यदेवादित्यः प्रायणीयो यज्ञानांमादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमांह् यदबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्पंदिबद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यज्ञंमानः स्यात् (५०)

यत्केणगृहीता वार्त्रघ्नी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बंध्नात्वित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनां पदि बंध्नाति पूषाध्वनः पात्वित्यांहेयं वै पूषेमामेवास्यां अधिपामंकः सम्ध्या इन्द्रायाध्यक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यक्षं करोति (५१)

अनुं त्वा माता मन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनंया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्याह देवी ह्येषा देवः सोम् इन्द्रांय सोम्मित्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराँच्येव सोम्कयंणीयाद्रुद्रस्त्वा वंर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै कूरः (५२)

देवानान्तमेवास्ये प्रस्तांद्वधात्यावृत्त्ये क्रूरिमंव वा पृतत्करोति यद्रुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं प्थेत्यांह शान्त्यें वाचा वा एष वि कींणीते यः सोमक्रयंण्या स्वस्ति सोमंसखा पुनरेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विकीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्भंवति य एवं वेदं (५३)

सर्तनुं विष्णंव इत्यांह सुमारोहित् ध्यायंत्रि तद्वाचा यजंमानः स्यात्करोति क्रूरो वेदं॥[9]

षद्वान्यनु नि ऋांमिति षड्हं वाङ्गातिं वदत्युत संवथ्मरस्यायंने यावंत्येव वाक्तामवं रुन्द्धे सप्तमे पदे जुंहोति सप्तपंदा शक्वंशी पृशवः शक्वंशी पृशूनेवावं रुन्द्धे सप्त ग्राम्याः पृशवंः सप्तार्ण्याः सप्त छन्दा रस्युभयस्यावं रुद्धे वस्त्यंसि रुद्रासीत्यांह रूपमेवास्यां पृतन्मंहिमानम् (५४)

व्याचंष्ट्रे बृह्स्पतिस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिब्रह्मंणैवास्मै पुशूनवं रुन्द्वे रुद्रो वसुंभिरा चिंकेत्वित्याहावृत्त्यै पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंघर्मि देवयजन् इत्यांह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देव्यजंन्मिडांयाः प्द इत्याहेडांयै ह्येतत्पदं यथ्सोम्ऋयंण्यै घृतवंति स्वाहाँ (५)

इत्यांह् यदेवास्ये प्दाद्धृतमपींड्यत् तस्मादेवमांह् यदंध्वर्युरंन्ग्रावाहुंतिं जुहुयाद्न्योंऽध्वर्युः स्याद्रक्षार्श्स यज्ञश् हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्धोंऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञश्र रक्षार्श्सि प्रन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञश्र रक्षार्श्सि जिघाश्सन्ति परिलिखित्श् रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्यांह रक्षंसामपंहत्ये (५६)

इदम्ह रक्षंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यों उस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चें नं द्वेष्टि तयोरेवानेन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पृशवो वे सोम्ऋयंण्ये पृदं यांवत्त्मूत र सं वंपित पृश्नेवावं रुन्द्वेऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यर्जमानाय प्र यंच्छिति यर्जमान एव रियन्दंधाति तोते राय इति पित्निया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथां गृहेषुं निधत्ते ताहगेव तत्त्वष्टीमती ते सप्येत्यांह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनाना र् रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपवपेदस्मिल्लोंके पंशुमान्थ्स्याद्यदांहवनीयेऽमुष्मिल्लोंके पंशुमान्थ्स्यांदुभयोरुपं वपत्युभयोरेवैनंल्लोंकयोः पशुमन्तं करोति (५८)

मृद्धिमान् स्वाहापंहत्या अध्वर्ध्धांयते चतुंर्विभःशतिश्च॥———[८] ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषंधीना् राजा तस्मिन्

यदापंत्रं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्यौद्धसितं निष्विदति तादगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथाक्षन्नापंत्रं विधावित तादगेव तत्क्षोधंकोऽध्वर्युः स्यात्क्षोधंको यजमानः सोमंविक्रयिन्थ्सोम शोधयेत्येव ब्रूयाद्यदीतंरम् (५९)

यदीतंरमुभयंनैव सोमिविऋयिणंमर्पयति तस्माँथ्सोमिविऋयी क्षोधंकोऽरुणो हं स्माहौपंविशिः सोम्ऋयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध इतिं पशूनां चर्मन्मिमीते प्शूनेवावं रुन्धे प्शवो हि तृतीय सवेनं यङ्कामयेतापृशः स्यादित्यृंक्षतस्तस्यं मिमीतृक्षं वा अपश्व्यमंपृशुरेव भंवति यं कामयेत पशुमान्थ्स्यांत (६०) इतिं लोम्तस्तस्यं मिमीतृतद्वै पंशूना र रूप र रूपेणैवासमें पृशूनवं रुन्द्धे पशुमान्व भंवत्यपामन्तें क्रीणाति सरंसमेवैनं क्रीणात्यमात्योऽसीत्यांहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यंस्य ग्रहोऽन्साच्छं याति महिमानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा (६१)

अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवंनं यत्र खलु वा एत शीर्ष्णा हरेन्ति तस्मांच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवंनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिंछन्दसूर्चा मिमीतेऽतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा से स्विभिरेवेनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म् वा एषा छन्दं सां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसूर्चा मिमीते वर्ष्मेवेन समानानां करोत्येकंयेकयोध्सर्गम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनंग्मिमीते तस्मान्नानांवीय अङ्गुलंयः सर्वां स्वङ्गुष्ठमुप् नि गृंह्णाति तस्मां ध्समावंद्वीर्यो-ऽन्याभिरङ्गुलिंभिस्तस्माध्सर्वा अनु सं चंरति यध्सह सर्वाभिर्मिमीत सङ्क्षिष्टा अङ्गुलंयो जायेरन्नेकयैकयोध्सर्गम्मिम् तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पश्च कृत्वो यजुंषा मिमीते पश्चांक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीम् (६३)

दश सम्पंचन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराडिवराजैवान्नाद्यमवं रुन्छे यद्यज्ञंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्छे यत्तृष्णीम्भविष्यद्यद्वै तावानेव सोमः स्याद्यावंन्तम्मिमीते यज्ञंमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यांनां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहित सदस्यांनेवान्वाभंजित वास्सोपं नहाति सर्वदेव्त्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्धयित पृशवो वै सोमंः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव पृशुषुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनुं श्वन्थति व्यानमेव पृशुषुं दधाति तस्मांध्स्वपन्तं प्राणा न जंहति (६५)

इतंरम्पशुमान्थ्स्याँद्यात्यनंसोथ्सर्गन्तूष्णी ४ संविदेवृत्यं वै त्रयंस्त्रि ४ शच ॥————[९]

यत्कुलयां ते शुफेनं ते क्रीणानीति पणेतागों अर्ध्र सोमं कुर्यादगों अर्ध् यजंमानमगों अर्धमध्वर्युङ्गोस्तु मंहिमानं नावं तिरेद्रवां ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्रोअर्धमेव सोमं करोतिं गोअर्धं यजंमानं गोअर्धमध्वर्युन्न गोमंहिमानमवं तिरत्यजयां क्रीणाति सतंपसमेवैनं क्रीणाति हिरंण्येन

क्रीणाति सशुंक्रमेव (६६)

पुनं क्रीणाति धन्वा क्रीणाति साशिरमेवैनं क्रीणात्यृष्भेणं क्रीणाति सेन्द्रमेवैनं क्रीणात्यनुड्हाँ क्रीणाति वह्निर्वा अनुङ्गान् वहिनेव वहिं यज्ञस्यं क्रीणाति मिथुनाभ्याँ क्रीणाति मिथुनस्यावंरुद्धे वासंसा क्रीणाति सर्वदेवृत्यं वै वासः सर्वाभ्य पृवैनं देवताभ्यः क्रीणाति दश् सम्पंद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्धे (६७)

तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेर्वण् इत्यांह पृशुभ्यं एव तदंध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनांव्रस्काय गच्छंति श्रियम्प्र पृशूनांप्रोति य एवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं कीणामीत्यांह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन् हिरंण्येन सोम्मकीणन्तदंभीषहा पुन्रादंदत को हि तेर्जसा विक्रेष्यत इति येन् हिरंण्येन (६८)

सोमं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं एवात्मन्धंते-ऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रियिणि तम् इत्यांह ज्योतिंरेव यजमाने दधाति तमंसा सोमविक्रियणंमपंयति यदनुंपग्रथ्य हुन्याद्दंन्द्रशूकास्ता समार्थस्पाः स्युरिदम्ह स्पर्पणां दन्द्रशूकानां ग्रीवा उपं ग्रथ्नामीत्याहादंन्दशूकास्ता समार्थ सूर्पा भंवन्ति तमंसा सोमविक्रियणं विध्यित स्वानं (६९)
भाजेत्यांहैते वा अमुष्मिं ह्याँके सोमंमरक्षन्तेभ्योऽधि सोम्माहं र्न् यदेतेभ्यः सोम्कर्यणान्नानं दिशेदकीं तोऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतें ऽमुष्मिं ह्याँके सोमः रक्षेयुर्यदेतेभ्यः सोम्कर्यणाननु दिशितं कीतां उस्य सोमां भवत्येतें उस्यामुष्मिं ह्याँके सोमः रक्षान्त (७०)

सर्शुंक्रमेव रुन्धु इति येन् हिरंण्येन् स्वान् चतुंश्चत्वारि शच॥————[१०]

वारुणो वै कीतः सोम् उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रंस्योरुमा विश्व दक्षिणमित्याह देवा वै य सोम्मकीणन्तमिन्द्रंस्योरौ दक्षिण आसांदयन्नेष खलु वा पुतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मांदेवमाहोदायुंषा स्वायुषेत्यांह देवतां एवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तिरिक्षमिन्वहीत्यांहान्तिरिक्षदेवत्यो ई ह्यंतरिह् सोमोऽदित्याः सदोऽस्यिदित्याः सद आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतिद्व वा एनमेतदर्धयित यद्वांरुण सन्तंम्मैत्रं करोतिं वारुण्यर्चा सांदयित स्वयैवैनं देवतंया समर्धयित वासंसा पूर्यानंह्यित सर्वदेवत्यं व वासः सर्वांभिरेव (७२) पुनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपंहत्यै वनेषु व्यन्तिरक्षं ततानेत्यांह् वनेषु हि व्यन्तिरक्षं ततान वाज्मर्वृथ्यित्यांह् वाज् इ ह्यर्वथ्यु पयो अग्नियास्वित्यांह् पयो ह्यंग्नियास्व ह्थ्यु कर्तुमित्यांह ह्थ्यु हि कतुं वर्रणो विक्ष्वंग्निमित्यांह् वर्रणो हि विक्ष्वंग्निन्दिव सूर्यम् (७३)

इत्यांह दिवि हि सूर्ये सोम्मद्रावित्यांह ग्रावांणों वा अद्रंयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजंते तस्मादेवमाहोदु त्यं जातवेदस्मितिं सौर्यर्चा कृष्णाजिनम्प्रत्यानंह्यति रक्षंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायजुरेवेतत्प्र च्यंवस्व भ्वस्पत् इत्यांह भूताना हि (७४)

पुष पतिर्विश्वांन्यभि धामानीत्यांह् विश्वांनि ह्ये ३ षोऽभि धामांनि प्रच्यवंते मा त्वां परिप्री विद्वित्यांह् यदेवादः सोमंमाह्नियमांणं गन्धवी विश्वावंसुः पूर्यमुंष्णात्तस्मादेवमाहापंरिमोषाय यजंमानस्य स्वस्त्ययंन्यसीत् यजंमानस्यैवेष यज्ञस्यांन्वारम्भोऽनंवछित्त्यै वर्रुणो वा एष यजंमानम्भ्यैति यत् (७५)

ऋीतः सोम् उपनद्धो नमों मित्रस्य वरुणस्य

चक्षंस् इत्यांह् शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तो सम्भवंन्तौ यजंमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावेष मेधांयात्मानंमारभ्यं चरित यो दीक्षितो यदंग्नीषोमीयंम्पशुमालभंत आत्मिनष्क्रयंण एवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यं पुरुषिनष्क्रयंण इव ह्यथो खल्वांहुर्ग्नीषोमांभ्यां वा इन्द्रों वृत्रमंहिन्निति यदंग्नीषोमीयंम्पशुमालभंते वार्त्रघ्न एवास्य स तस्माह्माश्यं वारुण्यर्चा परि चरित स्वयैवेनं देवतंया परि चरित (७६)

अन्वारभ्योथ्सर्वाभिरेव सूर्यं भूताना होति यदांहः सप्तवि शितिश्व॥———[११]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषार् सुवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहंविषि तेभ्यः सोत्तंरवेदिर्बृद्धं देवस्याभ्रिष् शिरो वा एकांदश॥—[१२]यदुभावित्यांह देवानाः यज्ञो देवेभ्यो न रथाय यजमानाय पुरस्तांदुर्वाचीन्नवंपश्चाशत्॥59॥ यदुभौ दुह एवैनांम्॥

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/